

نقش عبادت در سبک زندگی - ۶

پناهیان: عاشق خدا شدن خیلی سخت است/ عمل مداوم از طریق سبک زندگی، بهترین راه دستیابی به عشق خدا

حجت الاسلام و المسلمين پناهیان، در دهه اول ماه مبارک رمضان، بعد از نماز ظهر و عصر در مسجد امام حسین(ع)-خلع شمالی میدان امام حسین(ع)- که امامت حجت الاسلام ابوترابی اقامه می شود، به مدت ده روز و با موضوع «نقش عبادت در سبک زندگی» سخنرانی می کند. در ادامه گزیده ای از مباحث مطرح شده در ششمین جلسه را می خوانید:

برای به دست آوردن گوهرهای ارزشمندی که واقعاً سخت به دست می آیند، باید از اهرم «عمل مداوم» استفاده کنیم

یکی از دلایل بسیار مهم برای اهمیت سبک زندگی این است که اساساً رفتار و عمل به خصوص عمل

مداوم بر روی انسان خیلی تأثیرگذار است و روحیات و افکار انسان را تنظیم می کند. حالا که عمل مداوم این قدر تأثیرگذار است باید از اهرم عمل مداوم استفاده کنیم برای به دست آوردن گوهرهای ارزشمندی که واقعاً سخت به دست می آیند.

چرا عاشق خدا شدن، خیلی سخت است؟ ۱. چون خدا در زندگی ما سختی هایی قرار داده ۲. چون محبت های خدا به ما زیاد ملموس نیست

عاشق خدا شدن، خیلی کار سختی است و تقریباً محال است؛ خدایی که او را نمی بینیم، خدایی که ما را در دنیا بی خلق کرده است که زندگی در آن، با رنج و سختی و اذیت همراه است. خدایی که قرار است بعد از دنیا از ما حسابرسی کند. این عوامل موجب می شود که توانیم به راحتی پروردگار خود را دوست داشته باشیم، از سوی دیگر هر چند محبت های خدا به ما می رسد ولی بسیاری اوقات محبت های خدا را نمی بینیم و نعمات خدا برای ما زیاد ملموس نیست. مثلاً نعمت سلامتی و امنیت را غالباً نمی بینیم و به این دو نعمت توجه نمی کنیم.

از سوی دیگر بر اساس روایات تا یک ذره محبت به دنیا در دل انسان وجود داشته باشد یک ذره محبت به خدا در دل انسان وارد نمی شود. **(لَا يجتمعُ لَكُمْ حُبُّ اللَّهِ وَ حُبُّ الدُّنْيَا ؛ تحف العقول/ص ۵۰۳)** از سوی دیگر محبت دنیا را به این سادگی نمی توان از دل جدا کرد. امیرالمؤمنین(ع) می فرماید: مردم بجهه های دنیا هستند و بجهه طبیعتاً مادر خود را دوست دارد (**النَّاسُ أَبْنَاءُ الدُّنْيَا وَ الْوَلَدُ مَطْبُوعٌ عَلَى حُبِّ أُمَّةٍ**; غفران الحکم/روایت ۱۸۷۳)

با وجود این همه موانع در مسیر عشق به خدا، چگونه می توانیم عاشق خدا شویم؟ اصلی ترین راه برای عاشق خدا شدن، دوام در عبادت است/ ربا وارد شدن عبادت در سبک زندگی، کم عاشق خدا می شویم
در شرایطی که دوست داشتن خدا و عشق ورزیدن به او اینقدر سخت است، چگونه می توانیم این محبت را در دل خودمان داشته باشیم؟ با این همه موانعی که برای دوست داشتن خدا وجود دارد ما چگونه می توانیم عاشق خدا شویم؟ اصلی ترین راه برای عاشق خدا شدن، دوام در عبادت است.

ما می توانیم از عنصر عبادت در سبک زندگی خود استفاده کنیم و کم کم خودمان را عاشق خدا کنیم. دل

انسان را نمی توان به زور و ادار کرد عاشق خدا شود، چون اصلاً دل انسان حرف گوش نمی کند و ایجاد تغییر در دل از جایه جا کردن کوه سخت تر است. امام صادق(ع) می فرماید: «جایجا کردن کوهها آسانتر از این است که قلبی بخواهد از جایش تکان بخورد؛ إِذَالَّهُ

الْجَبَلُ أَهُونُ مِنْ إِذْالَّهِ قَلْبٌ عَنْ مَوْضِعِهِ» (تحف العقول/ص ۳۵۸)

هیچ عاملی مثل مداومت در عبادت، انسان را عاشق خدا نمی کند

برای ایجاد تغییر در قلب خودمان باید عمل مداوم و مستمر انجام دهیم، همان طور که اگر کسی بخواهد جسم خودش را تقویت کند و مثلاً با پرورش اندام، بخواهد تغییری در شکل فیزیکی بدن خود ایجاد کند باید ماهها تمرین کند تا عضلاتش تقویت شود، برای تقویت روح و ایجاد تغییر در دل یا قلب نیز باید عمل مداوم و مستمر انجام دهد، آن هم در موضوع مهمی به نام عشق پروردگار متعال.

عاشق خدا شدن نیاز به مداومت در عبادت و بندگی دارد. هیچ عاملی مثل مداومت در عبادت، انسان را عاشق خدا نمی کند. لذا باید دقت کنیم نمازهای خود را با رعایت ادب و سر وقت و تا آن جایی که می توانیم با رعایت توجه و حضور قلب انجام دهیم تا کم کم محبت خدا در دل ما بنشیند. اگر در این کار مداومت داشته باشیم کم کم به نماز خواندن هم عشق می ورزیم.

چرا از سبک زندگی و عمل مداوم برای رسیدن به بزرگ ترین هدف ها به نام «عشق به خداوند» استفاده نکنیم؟!

چرا از فرصتی مثل سبک زندگی، عمل مداوم و رفتار دائمی داشتن در زمان های مخصوص برای رسیدن به بزرگ ترین هدف ها به نام «عشق به خداوند» استفاده نکنیم؟!

کسانی که عارف هستند، غالباً از همین راه رفته اند و این طور نبوده که یک شبه راه صد ساله را طی کرده باشند. البته کسانی هم بوده اند که موقعیت های ویژه ای پیدا کرده اند و راه صد ساله را یک شبه رفته اند. مانند شهدایی که در جهاد فی سبیل الله این فرصت برایشان ایجاد شده است، ولی اغلب خوبیان عالم، این مسیر طولانی را با عمل مداوم و تلاش مستمر طی کرده اند. نمونه اش

برای خودتان تنظیم کنید. مثلاً اگر می‌بینید که هر روز نمی‌توانید زیارت عاشورا بخوانید، فقط روزی سه بار بگویید «السلام علیک يا ابا عبد الله(ع)» یا اگر نمی‌توانید هر هفته زیارت جامعه بخوانید، همان یک جمله اول آن را بخوانید که می‌گوید: «السلام علیک يا اهل بیت النبوه»

- تا عبادت مداومی را شروع کردیم باید نگران و مراقب باشیم که مبادا آن را قطع کنیم، رسول خدا(ص) می‌فرماید: نفس انسان ملو می‌شود و اگر خواستید عبادتی را شروع کنید ببینید که آیا طاقت انجام آن را دارد یا نه و اگر شروع کردید حتماً بر آن مداومت داشته باشید. (إنَّ النَّفْسَ مَلُوٌّ وَ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي مَا قَدْرُ الْمُدَّةِ فَلَيَتَنْهَرْ مِنَ الْعِبَادَةِ مَا يُطِيقُ ثُمَّ إِلْيَادُومْ عَلَيْهِ؛ میزان الحکمه/۱۴۴۲۴)

رسول خدا(ص) در ادامه کلام فوق می‌فرماید: بهترین اعمال نزد خداوند متعال، عمل مداوم است هرچند اگر کم باشد (فإِنَّ أَخْبَرَ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ مَا دَيْمَ وَ إِنْ قَلَّ) این مسئله را صریحاً درباره عبادتها و سایر اعمال خوب مانند صدقه دادن نیز فرموده‌اند که بر این خوبی‌ها مداومت داشته باشید حتی مقدارش بسیار کم باشد.

راحت‌ترین عمل برای مداومت داشتن، ذکر ارزشمند «صلوات» است

- راحت‌ترین عمل برای مداومت داشتن بر آن صلوات بر محمد(ص) و آل محمد(ع) است. این ذکر فوق العاده ارزشمند است و از همه دعاها می‌نیز ارزشمندتر است. تصمیم بگیریم بر این ذکر شریف مداومت داشته باشیم که آثار و برکات عجیبی خواهد داشت.
- یکی از آداب ماه مبارک رمضان که خود پیامبر(ص) فرموده‌اند، این است که زیاد صلوات بفرستیم، و سفارش شده است که با صدای بلند صلوات بفرستید که نفاق دل را از بین می‌برد و آثار مضاعف دارد. انشاء‌الله این ذکر شریف هرچه بیشتر در سبک زندگی ما وارد شود.

حضرت امام(ره) بود. اگر می‌دیدیم که ایشان در سن هفتاد سالگی در اوج عشق به خدا بود و کسی غیر خدا را نمی‌دید، از دوران جوانی خود در این مسیر تلاش کرده بود و آن قدر مداومت بر عبادت خصوصاً با رعایت آداب عبادت داشت که به چنین مقامی رسید و الا انسان که یک روزه به اینجا نمی‌رسد.

- امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: اگر خدا به کسی توفیق بدهد که دوام در عبادت داشته باشد، دلیلی بر سعادت و پیروزی او خواهد بود. (دوامُ الْعِبَادَةِ بِرُّهَانِ الظَّفَرِ بِالسَّعَادَةِ؛ غرالحكم/۸۱۹)

مراقب باشید اگر دوام در عبادت داشتید آن را رها نکنید و الا به احتمال زیاد دچار بلا می‌شوید از خدا بخواهیم که توفیق دوام در عبادت به ما عنایت کند. ولی باید مراقب باشیم که اگر در یک عبادتی مداومت کردیم، هیچ وقت آن را قطع نکنیم و کنار نگذاریم. در روایات داریم که اگر دوام در عبادت داشتید آن را قطع نکنید. رسول خدا(ص) می‌فرماید: فقر بعد از اینکه انسان ثروتمند بوده، چقدر زشت است و زشت‌تر از این عابدی است که بعد از مدتی عبادت خود را رها کرده باشد. (مَا أَتَبْيَحَ الْفَقَرَ بَعْدَ الْغَنَى ... وَ أَتَبْيَحُ مِنْ ذِكْرِ الْعَابِدِ لِلَّهِ ثُمَّ بَذَعَ عَبَادَتَهُ؛ کافی/ج/۲/۸۴)

- در ورزش هم می‌گویند که اگر کسی مدتی سنتگین ورزش کند و در آن مداومت داشته باشد ولی بعداً به طور ناگهانی ورزش را کنار بگذارد یک مشکلاتی برای جسم او پیش می‌آید خیلی از ورزش کاران حرفه‌ای بعد از اینکه ورزش را کنار می‌گذارند مشکلاتی در بدن شان پیدا می‌شود. **اگر انسان ورزش جسمی را رها کند صدمه می‌خورد، حالا ببیند روح انسان بعد از اینکه یک عبادت مداوم را رها کند و کنار بگذارد چقدر صدمه خواهد دید!**

پس مراقب باشید که اگر دوام در عبادت داشتید، آن عبادت را رها نکنید، و الا به احتمال زیاد دچار بلا و گرفتاری می‌شوید. مثلاً اگر دوام در جلسه روضه داشتید و روضه ماهیانه یا سالیانه می‌گرفتید، آن را کنار نگذارید و الا گرفتاری‌ها ناگواری برایتان پیش خواهد آمد.

برنامه عبادی سنتگینی که طاقت مداومت در آن را نداریم برای خود تنظیم نکنیم/در تنظیم برنامه به اوقاتی که طاقت و حوصله نداریم هم توجه کنیم

- خیلی بد است که انسان دوام در عبادت داشته باشد، ولی بعداً آن را رها کند. پس اگر خواستید عبادتی را شروع کنید با این ملاحظه آغاز کنید و برنامه خود را طوری تنظیم کنید که از عهده آن برآید و خارج از توان شما نباشد. لذا در موقع تنظیم برنامه به اوقاتی که طاقت و حوصله نداریم را هم توجه داشته باشیم.

این طور نباشد که یک مدت برنامه عبادی سنتگینی را برای خود داشته باشید ولی بعداً خسته شوید و آن را ترک کنید. اگر می‌دانید به اینجا خواهید رسید اصلاً آن برنامه سنتگین را شروع نکنید و یک برنامه سبک که مطمئن هستید می‌توانید تا آخر انجام دهید